

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 18. Quænam insit in fabulis veritas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

linguas animalium, æquè ratione prædito-
rum, ac destitutorum, imitari.

§. XVIII.

Quanam insit in fabulis veritas?

Quæ ex fabulis proferuntur, vno verbo
cadunt, si dicantur fabulosa. Et quidem
quod ad Vlyssis & Diomedis socios, atq;
Luciani, Apuleiæ Asinum aureum atti-
net, vera an fabulosa sint, non immeritò
dubitat D. Augustinus, & Franciscus Vi-
ctoria. Aureus doctor S. Chryostomus
Vlyssis comites putat in suos transforma-
tos esse à malefica Circe, quia in volupta-
tum sordibus, tanquam porci in cœno vo-
lutati, & suis quasi similes, non natu-
ra, aut figura, sed vita & moribus, effecti
erant. Apuleium verò Ludouicus Viues
asinum factum scripsisse existimat, non
quòd hoc ei contigerit, sed vt ficto casu
tam mirabili narratio legentium, vel au-
dientium animos in admirationem rape-
ret, lectioq; iucunditate maiori, ac lepore
illorum mentes pasceret, qui Milesijs fa-
bulis delectantur. Neque verò necesse est,
vt omnibus illis, quæ aliorum sermone,
vel scriptis accepimus, fidem adhibeamus,
cùm, vt iure miratur Plinius, eò Græca

S. Augustinus
de ciuit.
Dei
Franc.
Victoria
relectio
ne 12.

credulitas procefferit, vt nullum tam im-
pudens mendacium fit, quod teste careat.
Quanquam sub multis fabularum inuolu-
cris viri doctiffimi multa olim ad mores
fpectantia exprimere, & velut hierogly-
phicè depingere voluerunt. Lycaonem in
lupum conuerfum fcribit Ouidius? ob no-
minum id fecit affinitatem, λύκος enim
Græcis lupum fignificat; itemq; ad feram
regis crudelitatem, qua aduenas & hospites
immani scelere trucidauit, declarandam.
Hecubam in canem mutatam eſſe perhi-
bent? Nempe ſicut rabidi canes hominem
morſibus venenatis inuadunt, lædunt, læ-
cerant, ſic illa malorum pondere preſſa, &
oppreſſa, ac rei indignitate victa, victores
Græcos conuiciorum & maledictorum
aculeis momordit, proſcidit, dilaniauit.
Midæ aures in aſininas abiſſe aiunt? ita
eius deprauatū aurium iudicium & ſtoli-
dæ præcordia mentis inſinuant, qui Panis
fiſtulam ſolus omnibus diſſidentibus ci-
tharæ Apollinis, hoc eſt, iniqua æquis, &
mala bonis ſolebat anteferre. Poëtæ igitur,
ſi vera carminibus ſuis inſeruerunt,
de ijs mutationibus locuti ſunt, quas nos
ſuprà dæmonum arti conſeſſimus; ſin autē
fabulas

fabulas excogitauerunt, sub vmbriis mores
hominum describere voluerunt, quibus
nihil contra nostram sententiam astrui-
tur.

§. XIX.

*Cur à Deo præstigia demonum permittantur;
& quanam sint contra eas remedia?*

Procliue autem est æstimare, cur vel
hanc potestatem monstra ex hominibus fa-
ciendi generis humani inimicis toties per-
mittat Deus. Nam imprimis naturales illis
vires suas reliquit, vt etiam in damnatis
apparent beneficia, quibus eos ab initio
cumulauit. Quanto plus acceperunt, tan-
to fuerunt ingratiore abusi potestate. Ne-
que eos quidquam iuuant hæ vires, nisi ad
maiores damnationem. Magis enim sen-
tit casum, qui ex altiore loco cecidit. De-
inde sæpe merentur aliqui à præstigiatori-
bus vexari, quorum insidias diuinis præ-
cipibus, ceræ sacræ amuleto, cruce fronti
impressa, aqua benedicta, sale consecra-
to, candelarum benedictarum, & palma-
rum in die Palmarum consecratarum vsu,
alijsq; pijs ac facilibus remedijs à se arcere
potuissent. Faciunt multos pericula cau-
tiores; & tunc diligentius vigilamus, si vi-
demus,